Ja uudi weel Raasa toomid; peremees lasnud obuse reie alla ja anwand füüa ette. Uudil wõttis peremees naha ära ja wõnud linna ja müünud ära selle eest ostnud obusele Roaeus jõõmiseks:

3. Elus inimene surnuke aeg Rerikus.

Wanast peetud Võrus eginese püha ommikus enne walget Rerikud, füüs läksnud üks wana Tüdruk Rerikus. Tema juhtunud wäga wara minema. Kui alles surnud anna Rerikud pidanuwad. See Tüdruk läksnud Roke Reriku sisse ja ekmatanud selle pärast ära et Rõigil Rerikulistel olnud walged rüüded seljas ja käinuwad üks teisest läbi. Tema õde Kes aljas aga septära surnud, tulnud tema juures ja küsinud: „Kostja teie ~~paas~~ seid ega surnud ei ole weel?“ Ja pannud Käe pea peale tunnud et risti ei ole, nüüd ütelnud: „Sullei ole ju risti pea peal nii Kui meil Rõigel on, meid Res ne nüüd Rerikus olema Kotsjutoks läbi Kas risti on pea peal wõtt all, Kellel risti ei ole see Rõkis tatatse ära;

mul on Kaks risti teise annan sulle pane pea peale wõtt alla füüs ei ole sull midagi Karta.“ Nüüd saanud see tüdruk öe Käest omale risti ja pannud pea peale. Kui surnute juttus ära lõpnud Reeda üks Kaks pidanud; füüs Katsunud see Kaks Rõkide pead läbi Kas risti on agaw Rõigil olnud risti Ka sellel ehtsat tüdrukul. Sell ehtsat inimesel ~~ehk~~ oli öe rist ja teeda ei tunnud Redagi et ta surnu ei olnud. Öde tulnud müüd ja wõtnud oma risti tagasi ja ütelnud et ära ja Kunagi enam seia tule füüs Kaskad Roke oma ehs. Nüüd Raduwuwad surnud Rõik üks Korraga Kui sinine aur Rerikust ära; ja see elus inimene jäenud üksi päini Rerikus ja. Peale selle tulnud teisi inimesi juba surna, füüs jubenud Tüdruk Rodu minema aKata; teistega üks enam ei jäenud Rerikus selle ööse pärast. Kuita Rodu läks ja ta warsti aigeks selle ööse pärast nii et Rerikus oli, peale seda läinud oma öe järele Kellega ta Rõnelnud.